

Visietekst schoolpastoraal

Geloven is een bij uitstek persoonlijke aangelegenheid. Daarom zijn de leden van de pastorale groep op zoek gegaan naar wat ze in elkaar herkennen op gebied van religieus aanvoelen. Wellicht is dit vruchtbaarder dan te discussiëren over eventuele verschillen qua "Godsbeeld".

Religie, daar is iedereen het over eens, heeft te maken met verbonden zijn (< Lat. religere), namelijk verbonden zijn met een als zinvol ervaren werkelijkheid die het materieel-menselijke overstijgt. Het gaat om een haast kosmische verbondenheid over tijd en ruimte heen waarin de mens, als soort en als individu, de opdracht heeft om God op het spoor te komen, gestalte te geven, ja zelfs te worden.

We vertrekken vanuit de idee dat de mens wezenlijk als het ware haaks staat op wat we onder God verstaan. De menselijke dualiteit heeft immers geleid tot een versplinterde wereld die veraf staat van de gedroomde goddelijke harmonie en eenheid.

En toch zijn er mensen geweest die ons toonden dat het anders kan, dat het anders moet, willen we geluk en liefde vinden. In deze concrete mensen kreeg God gestalte. In onze joods-christelijke cultuur staat Jezus hiervoor centraal.

Onze Westerse cultuur is inderdaad niet los te denken van de bepalende invloed van het Christendom. Toch betekent dit in onze ogen niet dat de christelijke verwoording van dit mysterie en de rituelen die erbij horen de enige zaligmakende zijn. Laten we ons daarom niet blindstaren op het benoemen van iets dat in se onnoembaar is, maar dat ieder mens kan ervaren in momenten van intens geluk.

Die momenten liggen opgeslagen in onze diepste kern en het is goed om af en toe afstand te nemen van ons jachtige leven en in die stilte terug aansluiting te vinden bij de grond van ons bestaan. Dat is voor ons dan ook de betekenis van bidden: de batterijen weer opladen, krachten opdoen om voort te doen of te herbeginnen.

Zo wordt geloven meewerken aan een betere wereld waar ieder mens telt, waar elke mens er mag zijn en ieder van ons bestemd is om geluk en liefde te kennen.

Dit kan pas gerealiseerd worden in een gemeenschap waar mensen elkaar waarderen en voor elkaar opkomen. Daarom ook hechten we veel belang aan waarden als respect, vertrouwen, rechtvaardigheid, sociale bewogenheid. Want onze aandacht en zorg moet op de eerste plaats gaan naar diegenen die er het meest nood aan hebben. Opgenomen zijn in een liefdevolle geloofsgemeenschap betekent ook dat je er steeds terecht kan met je vragen, twijfels, pijn en verdriet. Wellicht neemt dit de pijn niet weg, maar mogelijk geeft het uitzicht, perspectief.

Als pastorale groep willen we iedereen in de school, leerkrachten en leerlingen, vrij laten. Niet in wie of wat je gelooft is voor ons belangrijk, maar dat je gelooft: totale onverschilligheid en egocentrisme is voor ons onaanvaardbaar, niet het al of niet geloven in een persoonlijke God. In die zin wil de schoolpastoraal a.h.w. fungeren als het geweten van de school en durven we opkomen voor onze diepste overtuiging.